

Festivalový hlásnik

© šéfredaktorka: Barbora Gvozdjaková (bug), autori: Zuzana Kožaková (zk), Jana Libantová (jali), Mária Nikelová (mn), Barbora Gvozdjaková (bug), grafická úprava: Miro Záhoranský

Štvrtok 12. september 2024

Cinematik uviedol predpremiéru nového dokumentárneho filmu, *Ešte nie som, kým chcem byť*, na ktorej sa zúčastnili jeho režisérka a protagonistka.

Nenechajte si ujsť!

14:00 | Du MOSTY

Pred smrťou svojej sestry učiteľka na dôchodku Lia slúbila, že nájde svoju neter Teklu, ktorú rodina odmietla pre jej transrodovú identitu. (1. projekcia z 2)

15:00 | CL RÁDIO DEVÍN. V DOTYKU S KULTÚROU NA CINEMATIKU – FESTIVALOVÉ LADENIE S TOMÁŠOM BARTOŇKOM

Špeciálne vydanie dennej relácie Rádia Devín naživo **LIVE** spred Domu umenia v Piešťanoch.

17:00 | Spa PÁN BLAKE K VAŠIM SLUŽBÁM!

Príbeh Andrewa Blakea, ktorý nie je tak úplne bežný komorník.

18:00 | Art VERNISÁŽ VÝSTAVY: ADRIÁN KRIŠÁK – WOOD

Balamuta je vizuálne úžitkový projekt Adriana Krišáka a Nikolety Gajarovej.

23:00 | Fon TIGRIE PRUHY

Príbeh dvanásťročnej Zaffan, ktorá je rebelkou v tradíciách zošnurovanej dedine.

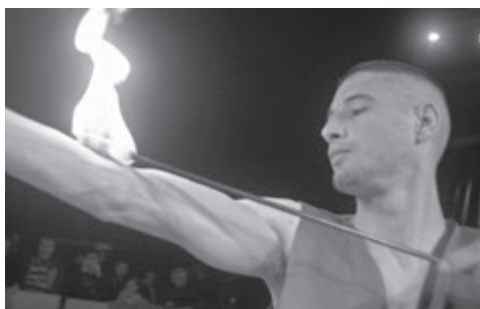
Tipy dňa

V mene cti

19:00 | Ele Paríž 1887. Odvážna a inteligentná Marie-Rose chce ísť príkladom ženám a postaví sa arogancii a nadradenosti mužov so zbraňou v ruke. Doposiaľ bolo bežnou praxou, že sa súboj, kde sa hájila česť a rozhodovali sa spory, mohli zúčastniť výhradne iba muži. Historická dráma režiséra Vincenta Pereza *V mene cti* je ako čepel kordu, precízne vybalansovaná. Oslava hodnôt ako sú česť, disciplína a odvaha, ktoré sa častokrát menia v záležitosť krvi a pomsty, sa tu strieda s rozpravou o ženskej emancipácii. Pomalšie tempo tomuto komornému filmu pristane, pretože po celý čas dokáže v divákovi udržať vnútorné napätie. Choreograficky perfektné zvládnuté súboje ponúkajú pohľad na sofistikovanosť samotného aktu. Zároveň ale neopomínajú fakt, že išlo o drsný, upotený a vyčerpávajúci stret so smrťou. (zk)

Pokiaľ ja žijem

17:00 | Fon Dalibor sa po dvoch rokoch vo väzení vracia späť do rodinného a spoločenského života. Jeho cieľ je jasný, zobrať osud rodiny do vlastných rúk. Dalibor vyrastal v disfunkčnej rodine s násilníckym, na alkohole závislým otcom. Rozvod jeho rodičov prebehol ešte, keď bol vo väzení, no jedného z jeho bratov Kevina, prideliť súd otcovi, a tak sa odhodlane snaží riešiť situáciu, aby Kevina dostal k mame. Dokumentárny portrét poskytuje divákovi náhľad do sveta dvadsaťročného Dalibora, ktorý sa snaží bojovať so svojou traumou, vymaniť sa z osudu nepriaznivých podmienok a prelomiť cyklus zničujúcich vzťahov. Ťaživá atmosféra neľahkého života, ktorý všetci protagonisti zažívajú sa uvoľňuje v momentoch, keď vidíme Dalibora ako sa vracia do pracovného prostredia cirkusu s ambíciou stať sa fakirom. Úľavu zažíva aj samotný Dalibor, vystavovaním sa fyzickej bolesti sa vyrovnáva s bolesťou emočnou. (jali)

Substancia

20:00 | Du Starnúca hviezda s vlastnou fitness show Elisabeth Sparkle je kvôli veku odrazu prepustená z televízie. Naskytne sa jej možnosť vyskúšať experimentálnu substanciu, ktorá zmení jej DNA. Vďaka tomu môže byť mladšia, krajšia, dokonalejšia. Musí však byť jednou osobou v dvoch telách a každý týždeň sa striedať so svojím novým JA. Táto zdanlivo dokonalá transformácia sa rýchlo zvrhne na nočnú moru. Demi Moore v hlavnej úlohe podáva strhujúci výkon, rovnako tak aj mladá Margaret Qualley, ktorá stvárňuje jej mladšie ja. Režisérka Coralie Fargeat vytvorila dielo, ktoré je krvavým hororom, psychologickým thrillerom a absurdnou satirou zároveň. Substancia otvára dôležité otázky o našom vzťahu k vlastnému telu, starnutiu a tlaku spoločnosti na dokonalý vzhľad. Donútia brutálne scény diváka zamyslieť sa nad prijatím seba samého? (mn)

Rozhovor:

Eugene Buica

Eugene Buica sa narodil v Bukurešti. Keď mal desať rokov sa presťahoval s rodinou do New Yorku. Vyštudoval tu herectvo. Stvárnil viac ako 50 postáv v divadelných hrách, filmoch, seriáloch či reklame. V ostatných rokoch Buica napísal, produkoval a zahral si v pilotnej časti komédie The Romanian. Po dvadsiatich štyroch prichádza so svojim režijným počínom Pani Buicová, ktorý je založený na jeho vlastnej rodine. Uvádzame ho aj na festivale.

Keď pracujete na filmovom príbehu, aké sú kľúčové aspekty ktoré sú pre Vás v procese dôležité? Celé to začína s niekým, kto za niečo veľmi bojuje. Neverím v pasívnu hlavnú postavu. Tiež verím, že treba pracovať s prekvapením a možno aj nesprávnym nasmerovaním deja. Vhodné sú tiež postavy so zmyslom pre absurditu.

Na festivale premietame Vás film Pani Buicová. Ako by ste popísali jeho tému a príbeh? Prečo by si ho mali ísť ľudia pozrieť?

Tém je hneď niekoľko. Je to príbeh o rodine rumunských imigrantov, ktorým sa viac menej podarilo dosiahnuť tzv. Americký sen. Možno však ide skôr o americkú nočnú moru. Tiež je to príbeh o devastačnom vplyve komunizmu na rodinnú bunku a ako sa posúva z generácie na generáciu. Venujeme sa tiež duševným chorobám. Pre každého, kto vyrastal alebo má rodičov, ktorí vyrastali v nejakej krajine Sovietskeho bloku, sa budú vedieť vzťahovať k tomuto príbehu. Je to náš príbeh vyrozprávaný so všetkou vulgárnosťou a humorom, ktoré priniesie život za zatvorenými dverami.

Aké sú najväčšie výzvy v svetovej kinematografii a tiež v tej vašej domácej?

Tou najväčšou je podľa mňa je autenticita. Pozrite sa, všetci chceme byť populárni a robiť to, čo je aktuálne v móde a o čom sa hovorí. Úloha umenia však nemá smerovať instantne k veľkej popularite, či? Má rebelovať proti status quo viac než mu napomáhať. [\(bug\)](#)

20:00 | Fon | PANI BUICOVÁ

17:00 | Kk

AKVABELY
Z PRANDORFA

Recenzia: Vysvetlenie na všetko

Na maturitu si každý v našich životoch väčšinou pamätáme nejako inak. Dokonca aj napriek tomu, že sa mohla odhrať len nedávno. Mali sme stres a niektorí z nás aj tzv. okno. Na situáciu, ktorú takmer každý pozná, sa sústreďuje aj jedna z filmových novínok *Vysvetlenie na všetko*. Načasovanie umeleckého spracovania témy býva často prvým krokom k úspešnejšej rezonancii v spoločnosti, tak ako sa to pred piatimi rokmi podarilo režisérovi Teodorovi Kuhnovi vo svojom debute *Ostrým nožom*. Teodor Kuhn vychádzal z reálneho príbehu zavraždeného študenta v Bratislave, ktorý v dobrom zmysle „zovšeobecnil“. Vytiahol

z neho to najdôležitejšie – prehnitý súdny systém a nevyožiteľnosť práva. Z formálneho hľadiska má spracovanie témy skôr observačný charakter. Mimoriadne vydarené je herecké obsadenie hlavného protagonistu. Mladý Adonyi-Walsh Gáspár v sebe primerane prepája to mladické strácanie sa a zároveň hľadanie sa v živote. Nespokojnosť pretrváva u Ábela aj v kontexte jeho vzhľadu. Dlhé intenzívne minúty venuje pozorovaniu svojho tela v zrkadle. Dráma *Vysvetlenie na všetko* je tretím celovečerným počínom maďarského režiséra Gábora Reisza, ktorý na filmovom plátne už zasvietil svojimi dvoma predchádzajúcimi filmami,

ako *Sú veci divné a nevysvetliteľné* z roku 2014 a autobiografické *Zlé básne* z roku 2018. Jeho aktuálny film mal svetovú premiéru na filmovom festivale v Benátkach v roku 2023, kde v sekcii Orizzonti získal cenu za najlepší film. Film Gábora Reisa upozorňuje na medzigeneračný konflikt ako aj odlišné reality toho istého incidentu, z ktorých každá má osobitú a neprenositeľnú skúsenosť. Ak však chceme vo svojej krajine žiť a krajina má prosperovať, musíme sa spoločne rozprávať. Snímka *Vysvetlenie na všetko* nie je vysvetlením na všetko a práve preto sa oplatí vidieť. [\(bug\)](#)

20:30 | Art | VYSVETLENIE NA VŠETKO

Recenzia: Akvabely z Prandorfa

Dokumentárny film *Akvabely z Prandorfa* režiséra Pavla Korca mapuje príbeh skupiny piatich žien, ktoré sa v rámci tzv. osobnostného „rebrandingu“ začínú venovať zimnému plávaniu a otužovaniu. Spočiatku sa „držia pri brehoch“ miestneho tajchu, avšak rastúca vášeň v tejto netradičnej záľube, či uštipačné reči obyvateľov dediny Devičany, ich posúva vpred nielen za hranice svojej obce, ale aj za hranice každodenného života. Zabehnuté konvencie života na dedine postupne ustupujú vytrvalosti piatich žien, ktoré odmietajú žiť svoj život bez akéhokoľvek príčinenia sa. Vyvrcholením ich snahy a vzájomného povzbudzovania sa je vytúžené kúpanie v La Manche.

Dokument *Akvabely z Prandorfa* režiséra Pavla Korca rozvíja naratív prirodzenej ľudskej nutnosti byť súčasťou skupiny. Pokiaľ totiž dynamika skupiny funguje, človek má priestor na osobnostný rast, očistu mysle od každodenného „smogu“, a povznesenie ducha. Priateľstvo, komunita a rodové stereotypy sa stávajú krehkými ako ľad na jazere. Jednoducho len treba vedieť, kam „zaťat sekeru“ a otvorí sa vám možnosť načrieť do vód kolektívu, ktorý je tak opojne veselý a bezprostredný, že sa odtiaľ nebudete chcieť vynoriť. [\(zk\)](#)

